

Valtiovarainministeriö

Viite: Lausuntopyyntönnne 21.8.2026 luonnoksesta hallituksen esitykseksi ”laeiksi verotusmenettelystä annetun lain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta”, diaarinumero VN/35359/2025.

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle *laeiksi verotusmenettelystä annetun lain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta.*

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Suomen Veroasiantuntijat ry:ltä (jäljempänä myös ”SVA”) lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi verotusmenettelystä annetun lain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta.

SVA esittää lausuntonaan seuraavaa.

Kommentteja hallituksen esityksestä

Seuraavassa SVA esittää yksittäisiä havaintoja ja kommentteja hallituksen esitys -luonnoksen sisällöstä.

Sähköinen ilmoittaminen

- SVA:n näkemyksen mukaan nykyinen käytäntö, jossa esimerkiksi osakeyhtiön tulo-veroilmoituksia voi antaa myös paperisena, on hyvä ja käytäntö olisi syytä pitää ennallaan. Kaikilla verovelvollisilla ei todellisuudessa ole helppoa mahdollisuutta sähköiseen ilmoittamiseen, joten mahdollisuus veroilmoitusten antamiseen paperilla ensisijaisen sähköisen ilmoittamisen rinnalla olisi käytännöllisistä syistä syytä säilyttää.
- Tilanteet, joissa verovelvollisella ei ole tosiasiallista mahdollisuutta sähköiseen ilmoittamiseen mahdollisuutta, voi olla vaikea käytännössä todentaa. Jos nykytilaa käytännössä kiristetään niin, että kriteerinä pidetään luonnoksessa hallituksen esitykseksi ehdotetun verotusmenettelystä annetun lain 7 a §:ssä tarkoitettulla tavalla ”jos verovelvollisella ei ole kykyä asioida sähköisesti tai jos ilmoitus ei ole annettavissa sähköisesti taikka jos ilmoituksen antamiselle muulla tavoin kuin sähköisesti on muu erityinen syy”, ongelmaksi nousee se, miten tällainen tilanne todistetaan käytännössä. Näin ollen nykykäytännön jatkamista olisi SVA:n näkemyksen mukaan syytä harkita.
- Lisäksi erityisesti silloin, jos ulkomainen toimija ostaa suomalaiselle tytäryhtiölleen veroilmoituspalveluja, sähköisen ilmoittamisen käyttöönoton järjestäminen voi osoittautua haastavaksi. Tämä on erittäin yleinen tapa toimia.
- Asiamiestä käyttävät verovelvolliset eivät usein halua antaa asiamiehelle täysiä valtuuksia yksittäisten veroasioiden hoitamiseen. Näin ollen esimerkiksi yksittäisten veroilmoitusten antaminen on käytännössä tehtävä paperisena. Lisäksi aikataulusyiden takia esimerkiksi varainsiirtoveroilmoitusten antaminen transaktioiden yhteydessä on käytännössä hoidettava paperisena.

- Ehdotettu muutos voisi muun muassa näissä tilanteissa johtaa siihen, että verovelvolliset mieluummin tietoisesti maksavat veronkorotuksen kuin perustavat tarvittavat valtuudet sähköistä ilmoittamista varten. Tosiasiassa ehdotus siis lisäisi asiamiehen käyttämisen kustannuksia.
- Yllä mainittu huomioiden on käytännön syistä tärkeää, että veroilmoitusten antamisen myös paperilla olisi jatkossakin mahdollista ilman lisäkustannuksia. Tästä syystä asiamiehen käyttäminen voisi olla ehdotuksen VML 7 a §:ssä tarkoitettu erityinen syy ilmoituksen antamiselle muulla tavoin kuin sähköisesti. Tämä myös vähentäisi ehdotetun sääntelyn tulkinnanvaraisuutta.
- Mikäli ehdotettu sääntely veroilmoituksen antamisesta sähköisesti hyväksytään ehdotuksen mukaisesti, niin ehdotetussa verotusmenettelystä annetun lain 32 a §:ssä säädetty veronkorotuksen määrä sähköisen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnistä, 75 euroa luonnollisilta henkilöiltä ja kuolinpesiltä sekä 150 euroa muilta verovelvollisilta, on SVA:n näkemyksen mukaan oikeasuhtainen laiminlyönnin vakavuuteen nähden.

Ennakonpidätysprosentin noutaminen sähköisesti

- Ehdotettu muutos vastaa nykykäytäntöä ja on hyvä, että lakia muutettaisiin tältä osin.
- Menettely, jossa suorituksen maksaja saa ennakonpidätyksen toimittamiseen tarvitsemansa tiedot suoraan Verohallinnolta, on kummallekin osapuolelle hallinnollisesti kevyempi. Toimivat sähköiset prosessit ovat tehokkaampia, sisältävät vähemmän virheiden mahdollisuuksia ja myös tietoturva on niissä parempi. Näin ollen ehdotuksessa on hyviä ja kannatettavia piirteitä.

Eläkkeistä ja alkavista etuuksista ilmoittaminen

- Ehdotettu muutos, jolla eläkkeiden ja muiden etuuksien maksajilla olisi velvollisuus ilmoittaa Verohallinnolle tiedot kyseisistä suorituksista etukäteen, on hyvä ja kannatettava. Ehdotettu muutos helpottaisi niin kyseisten suoritusten saajien kuin myös Verohallinnon hallinnollista työtä.
- Suoritusten maksajat osittain jo antavat kyseisiä tietoja Verohallinnolle ilman velvoitettavaa sääntelyäkin. Lakiehdotuksen myötä kaikki suoritusten maksajat velvoitettaisiin toimimaan yhtenäisellä tavalla, mikä selkeyttäisi menettelytapaa.

Myöhästyneiden oikaisuvaatimusten tutkimatta jättäminen

- Ehdotettu lakimuutos yksinkertaistaa ja tehostaa hallinnollista menettelyä. Ehdotus on näin ollen kannatettava.
- Oikaisuvaatimuksen tutkimatta jättämisen menettelyssä tulisi edelleen kuitenkin aina varmistaa huolellisesti, että oikaisuvaatimus on varmasti jätetty määräajan päättymisen jälkeen, eikä tilanteeseen liity minkäänlaista tulkinnanvaraisuutta.

Verotuksen kumoaminen uuden veroilmoituksen perusteella

- Nykyinen menettely, jossa verotuksen päättymisen jälkeen annettu uusi veroilmoitus käsitellään oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnassa, on hidas ja hallinnollisesti raskas. Nykyinen menettely viivästyttää asian käsittelyä verrattuna siihen,

että Verohallinto kumoaisi verotuksen ja toimittaisi sen uudelleen. Uusien veroilmoitusten perusteella tehtävät kumoamispäätökset viivästyttävät myös muiden oikaisuvaatimusten käsittelyä oikaisulautakunnassa.

- Ehdotettu menettely nopeuttaisi ja yksinkertaistaisi verotusmenettelyä ja on selkeästi kannatettava.

Vähäisen vahingoksi oikaisun tekemättä jättäminen perintö- ja lahjaverotuksessa

- Ehdotettu muutos, jonka myötä Verohallinto voisi jättää vähäisen vahingoksi oikaisun tekemättä myös perintö- ja lahjaverotuksessa, olisi SVA:n näkemyksen mukaan hyvä uudistus. Uudistus yksinkertaistaisi hallinnollista menettelyä ja olisi suosiollinen myös verovelvolliselle.
- Samassa yhteydessä tehtävä tuloverolain 47 §:n 1 momentin muutos on tärkeä, jotta oikaisematta jääneiden varojen arvona pidetään niiden perintö- ja lahjaverolain 9 §:n mukaista käypää arvoa.
- Muutos yhtenäistäisi eri verolajien menettelyä, mikä on yleisesti kannatettavaa.

Lähdeverovähennyksen myöntäminen ilman lähdeverokorttia

- Ehdotettu muutos keventäisi sekä Verohallinnon, että rajoitetusti verovelvollisten hallinnollista taakkaa, mikä on kannatettavaa.
- Ehdotetussa muutoksessa riski usean lähdeverovähennyksen myöntämisestä samalta ajalta koskee vain pientä määrää opiskelijoita ja sen verovaikutus olisi vähäinen. Ehdotetulla muutoksella tavoiteltavat hyödyt ylittävät siitä mahdollisesti aiheutuvat haitat ja ehdotus on kokonaisuudessaan kannatettava.

Sivullisilmoittajan laiminlyöntien sanktiot

- Laiminlyöntimaksun enimmäismäärän korottaminen mahdollistaisi tehokkaammat puuttumiskeinot niissä tilanteissa, joissa nykysääntelyn mukainen sanktiotaso ei ole ollut riittävä tiedonantovelvollisuuden täyttämisen turvaamiseksi. Toisaalta ehdotettu sanktiotason maksimimäärien korotus mahdollistaisi myös huomioimaan paremmin tiedonantovelvollisen toiminnan luonteen ja laajuuden laiminlyöntimaksua määrättäessä, mikä olisi hyvä asia.
- Ehdotetut, verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:n 3 ja 4 momentin mukaiset laiminlyöntimaksujen enimmäismäärät 45 000 euroa ja kolminkertainen laiminlyöntimaksu eli 135 000 euroa, ovat kuitenkin korkeat. SVA:n näkemyksen mukaan laiminlyöntimaksujen enimmäismääriä voidaan alentaa kohtuullisemmalle tasolle ilman, että laiminlyöntimaksujen vaikutus heikkenee.

Helsingissä 2. päivänä lokakuuta 2026

Suomen Veroasiantuntijat ry

Marko Ojala
hallituksen puheenjohtaja

Kalle Koskinen
hallituksen jäsen